

ресовання тої компаніїю по кістках величезне. А її герої? Вони, в очах народу, мстники за всі попередні кривди.
 В о р о т а р / і / : о д и н г р а с д о б р е , б о м а е в с е м е л ь о д і ю ; в і н д и р и г е н т . Д р у г и й , й о г о з а с т у п н и к г р а с , я к м а е м е л ь o д і ю ; з а т е н е п o т р е б у є б о я т и с я , щ о п р и у н а д к о в і п o т o в ч е с о б і к o c т и . В і н х в o р и й н а . . . г р у б и й ж и в o т и к .
 З а л o г а : п р а в и й н а д і я н а м а й б у т н і с т ь , л і в и й , т . з в .

Поп - поет - мистець - філософ,
 Навіть нап / хоч не мудрець /
 Мають бороду. Та в спорті,
 Хоч би чорна - не пасує!

Ер

СПОРТ *у маси*

Спорт... Хто не знає тих популярних шлюбів по 10 грошів. Спорт - чудова нагода, щоб свого ворога копнути в кістку. Спорт - чудовий спосіб, щоб безкарно перефасонувати своїм ближнему носок.

Спорт цвіте й у нас. Його нашіня прийнялося, це заки Рільнича Школа всіла закласти свої плянтації і розвивається у скорому темпі. Доказом, хоч би перше спортове свято, де кількість змагунів значно перевищила глядачів.

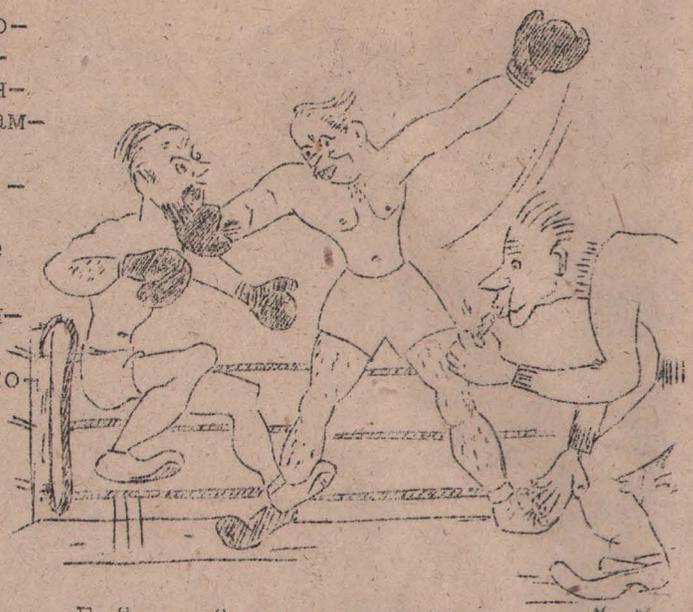
Безперечно найбільшу популярність добула собі т.зв. "забава" в копаний м'яч. Заінте-

Крізь рови - багна
 Снується мана ...
 Боса - гола - бородата -
 Ленін...?! Сократ...?!
 Хто вона?

електричний, стрицає м'яч усюди там, де він знаходиться, головою, грудьми, колінами, тільки не ногами. П о м і ч : п р а в и й , в а ж к о о п а н ц и р е н и й п о в з , к о п а е в с е , щ о з у с т р і н е н а д o p o в і , р і д к о т і л ь к и м ' я ч .

С е р е д у щ и й - об'єкт зазі-
хань майбутнього театру, де з по-
водженням обняв би роль примаба-
леріни. Л і в и й робить вражен-
ня здеградованого теолога. За рам-
ки його й молися.

Н а п а д: п р а в и й к р а й -
ник у колінах і інших суставах
має завіси, а його штанцята дуже
схожі на спідничку. П р а в и й
л у ч н и к - расове, шість - ци-
ліндрове авто, жене, як буря.
С е р е д и н у н а п а д у очо-
лює стара війна. Хоча вуса ду-
мають вже поволі сивіти, старий
грав, як молодий. Л і в и й
л у ч н и к під впливом відвідин
з Річione покинув грище. Зрозумів,
що час йому подумати про
родинне гніздо. З ним в'яжеться
приповідка: - Чоловік з чолові-
ком віждеться, але гірка з м'я-
чем дуже рідко. Його з а с т у п-
ник нарікає, що м'яч забагато ок-
руглий і все там котиться, де
він не хоче. Л і в и й к р а й -
н и к бігає й стартує на про-
тивника, як пристало расовому
грачеві. Так мусять виглядати
на аренах Іспанії бики, коли їх
випускають із клітки.

„Бий, я його знаю!!!“

№-№

динського, придбано спортовий ви-
ряд і розпочалися тренінги в
день, ночі, неділі, свята. А над
цією масовою акцією кружляє опі-
кунчий дух інженера, що закли-
кує в гарячих словах: - „Працуйте,
ввечір буде „цузац“.

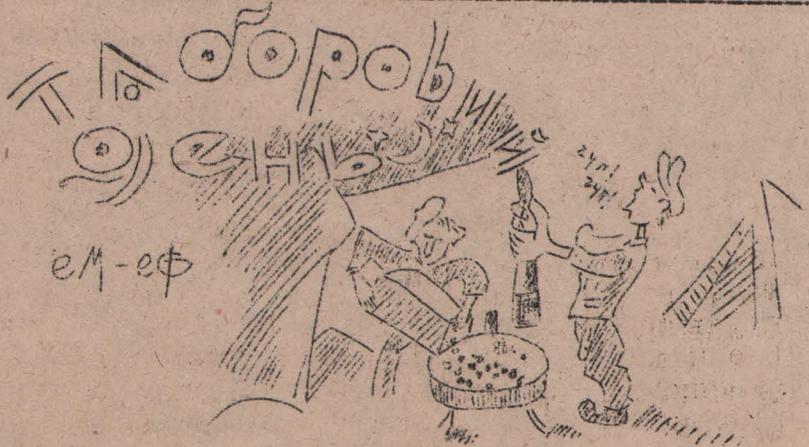
Борода

В кого борода - той мудрий.
Тут не треба аналізи;
Місця в мозку вже немає,
Мудрість бородою лізе.
Туга як наляже серце,
У вечірню годину,
Гладиш бороду. Здається,
Зо косу держиш дівчину.
У журбі, в великім смутку,
Коли з кимсь посваримося,
Рвемо бороду у злості.
Бо ж шкода цей же волосся.
Так! -Борідка це прикраса,
Вияв мужеської сили.
Та чому ж у нас, у хаті,
Всі цапи її носили?!

Фю - Фю.

Як належить по інтелігентному
бити другого по лиці, показали
нам наші боксери. У випадку, як
один другого, нехотячи, сильніше
вдарив, перепрошував сейчас чем-
но. А як повинен правдивий бокс
виглядати задемонстрували нам їх-
ні тренери. Одним кроком більше
у нашій спортовій традиції, був
виступ... бородатого боксера.
Хіба ніякий культурний нарід на
таке щось дозволити собі не може.

Кинений клич: - „Спорт у маси“
відбився широкою луною по таборі.
Зорганізовано спортове товариство
„Робітича Сотня“, під проводом
визначного бігуна інж. Непобі-

Товчуть горох.

Чай „на темпо“.

Бі. К.

ПОЛІТИЧНОМУ й розуму

На першому засіданні новоутвореної партії, у живій дискусії на тему нашої минулої й майбутньої політики, забрав голос наш знаменитий політик і стратег п. Гулька. Між іншим сказав таке: "Що було робити собі стільки ворогів! Не краще було зробити це все по дипломатичному. От треба було Польні відступити Галичину, розуміється не на вічно. Румунії дати Закарпаття, а мадярам Буковину й Бесарабію, то значить - дустати возка на пса. Це викликало б між ними непорозуміння й війну, а де двох б'ється, там третій користає. Маючи за собою Польщу коштам Галичини, ми тепер нацьковуємо її проти Росії, очевидно обіцяємо при тім ще й правобережну Україну, значить: "од моржа - до моржа". Польща відповідає Росії війну, Румунія з мадярами вже давно б'ється, отже всі наші вороги взаємно себе винищують. Ми тимчасом збираємо до купи всі ті дивізії, партизанки, легіони й комітети, творимо одну сильну армію й цілком легенько, без зайвих жертв і проливу крові, робимо на Сході Європи лад і порядок, окупуємо всі ті держави й ми тоді переможні, всім наказуємо, показуємо й доказуємо, й тоді Англія та Америка простягають до нас руку, як рівний рівному й призначаємо нашим генералам та генераліссімусам найвищі відзначення й нагороду Нобля."

В хвилині, коли п. Гулька заторкнув майбутнього устрою май-

бутньої Української Імперії, її аграрної політики, шкільництва, торгівлі, - від ярмарку долетів до гатра нарад відгомін бійки і крики: "Бий, я його знаю! Бий, бий!"

Присутні сумно понурили голови, а п. Гулька не потребував вже більше тої теми продовжувати.

Гадюка.

Гриць Гриць

Занадівся Гриць у кіно,
Подивляв красу дівочу.
І так нею перейнявся,
Що й в сні бачив дівчат очі.

І затужив Гриць за ними...
В таборі ж понад шість року.
Так і рад би пригорнути
"Синіоріну" карооку...

Каже він: "Ні, я не буду
Вже тут довше капарати!
Теологи у Рим їдуть -
Мушу і я пробувати."

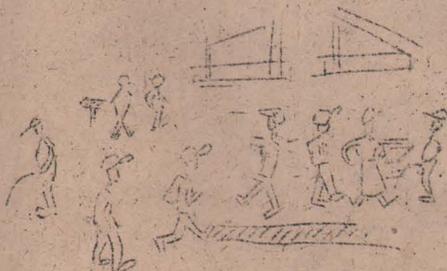
Хоч скінчив шість класів Гриць тільки,
Та не має він турботи.
Це - дрібниця, - Гриць думас,
Коб' дістатися за дрюти...

Та тим разом пощастило -
Плян точнісінько здійснився.
Й з теслогами Гриць унось,
Аж у Римі спинився.

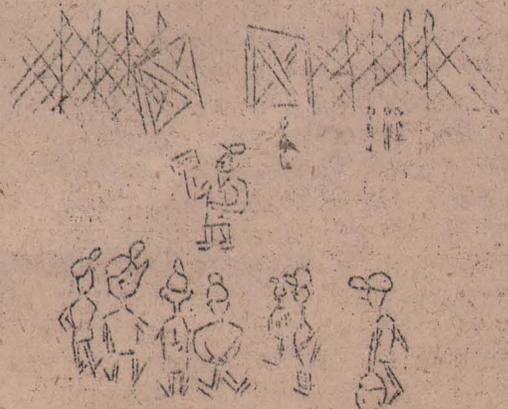
***

ЧИ ТИ УСУПІВ ВЖЕ ІЗ СВОГО ПАТРА
ПЛУ?

ЯКЩО ТАК - СТЕРЕМОБ КОНТРОЛІ,
ЯКЩО ТАК - ГРІЙ СВОЇ КОСТИ ЩО-
ДЕННЮ РАННЮЮ РУХАНКОЮ!

По збірці.

На роботу.

Достойний Гість

Дня 2.12.45 навідався до нас Владика, щоб принести нам благословення Св. Отця, слова потіхи й задоволення, що довше, як досі, в таборі сидіти вже не будемо. Відложенням свого приїзду /з незалежних причин/, дав змогу таборові відповідно на цю хвилину приготуватися. Нагоду цю вписні використано, щоб ново-збудовану баню церкви щонайменше від фронту покрити. Церква під тягарем того консервового золота вгнулася, копула злегка похилилася.

Достойний Гість оглянув Виставку й був присутній на святочному концерті. Хор нарешті мав змогу продемонструвати свої надбання перед табором. Вже Шевченко писав про цей хор до Основ'яненка: - "Був голосок, та позички з'їли..." Захрипли бідаки. Бо хор цей, з огляду на свою високу в'язу, був майже розриваний поза табором. Може й тому залювідач так згорда, гей би з ласки, говорить: - "І це одна пісня...", а потім ще одна, мовляв, кожну слідуєщу треба просити.

Оркестрі, звичній грати все веселі кавалки "спід межі", тяжко було достроїтися до святочної хвилини, а новоутворена балетна трупа не вдержала й вдарила в закаблуки.

Як наявний спомин цих рідких відвідн, остануть молитовники, яких читання заступить брак таємно пропадаючих по полках чисел панові таборової преси.

На останньому Літературному Вечорові, присвяченому збірці поезій п. Бори, група реакціонерів, позбавлена крихітки патріотизму, накинута на "Батьківщину". В українському козакові скипіла лицарська кров і тільки завдяки інтервенції більш поміркованих, вдалося запобігти загальному пикобіттю. "Батьківщина" заскаржила анархістів до суду.

У веліді усильних старань студентів, у підготовці знаходиться літературно-мистецько-суспільно-критично-науковий журнал, у якому задумується передрукувати з італійських підручників низку наукових розвідок, щоб таким чином влегшити навчання нашій студіючій молоді. Знайдеться правдоподібно також місце для белетристики й поезії.

ЗОЖКАЖИ!

Дир. фабрики забавок п. Р. Уденський апелює до батьківських сердець учасників ідилічних переживань на Словаччині, Югославії і т.п., щоб за його приміром, подбали за забавки для своїх і несвоїх дітей.

По обід.

Ділять зупу.

Тираж: 120 примірників

Редагує: Колегія

За Редакцію відп.: К а п л у н В.